

afgav Betænkning inden Samlingens Slutning, men Sagen naaede ikke til 2den Behandling. De Ændringer, man i Udvalget ønskede, bleve for største Delen indstillede med Enstemmighed. Der forelaa ganske vist ogsaa forskellige Forslag om yderligere Ændringer, men den væsentlige Del af Ændringsforslagene fremtraadte som Udtryk for et enigt Udvalg. Da jeg nu i Aar havde at optage Sagen paa ny, eftersom den ikke blev ført til Ende i forrige Samling, har jeg i Folketingets Udvalgsarbejde haft en god Vejledning med Hensyn til de Ændringer, som der kunde være Anledning til at foretage. Jeg har derfor i Lovforslagets Lønningsbestemmelser helt igennem optaget de Ændringer, som fandt Tilslutning hos hele Udvalget i Fjor. Disse Ændringer gik væsentligst ud paa at foretage Forbedringer for visse Klasser af Funktionærer ud over det, som Regeringsforslaget i Fjor tilsigtede. Dette gjaldt saaledes bl. a. om Lønningsforholdene for Overassistenter, Godsekspeditører, Vognopsynsmænd, Assistenten og enkelte andre. Men ud over dette fandt jeg det endvidere ønskeligt at forbedre Lønningerne paa adskillige Punkter i ikke uvæsentlig Grad. Regeringsforslaget forrige Aar var i Hovedsagen bygget paa Jernbanekommissionens Indstilling, og det maa siges, at det særdeles gode og oprindelige Arbejde, som denne Kommission har udført, i alt væsentligt førte til Resultater, som maatte anses for tilfredsstillende. Men der har dog foreligget for mig saa mange Andragender og Henvendelser om yderligere Forbedringer, saa paa det ene og saa paa det andet Punkt, at jeg har haft al Anledning til at overveje, om det ikke vilde være rigtigt i adskillige Retninger at gaa noget videre. Som Følge af de saaledes, dels i Henhold til Udvalgsbetænkningen i Fjor, dels ud herover foreslaaede Lønningsforbedringer, fremviste det Lovforslag, som jeg i Efteraaret fremsatte i Landstinget, en Udgiftsforøgelse for Statskassen af omtrent 120,000 Kr. Lovforslaget, som det forelaa i Fjor, var beregnet til en Merudgift af omtrent 480,000 Kr., medens Regeringsforslaget i Aar beregnedes til en Merudgift af godt og vel 600,000 Kr. Ved Behandlingen i Landstinget er der nu endvidere hertil kommet nogle yderligere Forbedringer, som tilsammen ville medføre en forøget Udgift paa omtrent 40,000 Kr., saaledes at Forslaget i den Skikkelse, hvori det nu er kommet her til Tinget, vil medføre en aarlig Udgiftsforøgelse af omtrent 650,000 Kr. Naar jeg nævner denne Sum,

maa jeg dog tilføje, at dette er den øjeblikkelige Merudgift; det er den Merudgift, som er beregnet paa Grundlag af Forholdene, saaledes som de ere ved Lovens Ikrafttræden. Men efterhaanden som Loven faar Tid til fuldt ud at virke, saaledes at navnlig Alderstillægene og Pensionsbestemmelserne ere traadte helt i Kraft, vil Udgiften blive i ikke ringe Grad forøget — hvor meget kan jeg ikke sige bestemt, men det vil let kunne løbe op til et Par Hundrede Tusinde Kroner eller mere. Med de saaledes foretagne Forbedringer skulde jeg tro, at Forslaget i det store og hele maa siges at være gunstigt for Statsbanefunktionærerne og i det væsentlige at fyldestgøre de rimelige Krav, som ere fremkomne. Jeg tror at turde udtale, at der i Landstinget har været god Villie fra alle Partiers Side til at enes om en Ordning, som kunde bringe Forhandlingerne om denne Lønningssag til en tilfredsstillende Afslutning. At vi derved ere komne en Del ud over den Udgift, som Folketingsudvalget i Fjor mente at kunne tilraade, haaber jeg ikke skal medføre, at ikke ogsaa dette Ting fuldt ud kan give Forslaget sin Tilslutning.

Foruden disse Lønningsforbedringer er der i Forslaget i Aar endvidere overensstemmende med Jernbanekommissionens Forslag optaget en Række Bestemmelser om Tantiemefordeling til Statsbanernes Embeds- og Bestillingsmænd. Der har været rejst nogen Tvivl om, hvorvidt en saadan Foranstaltning kunde antages at ville komme til at sætte Spor i større Sparsommelighed i Statsbanernes Drift; men jeg har dog fundet det rigtigst at optage den af Kommissionen fremsatte Tanke. I Henhold dertil er der altsaa stillet Forslag om en almindelig Tantiemefordeling til det ved Banerne fast ansatte Personale efter nærmere Regler; hvis Detailler det ikke her er nødvendigt at komme ind paa. En saadan Udbyttefordeling eller Delagtiggørelse i Udbyttet vil imidlertid ikke træde i Kraft, medmindre Statsbanernes Overskud bliver mere end 2 pCt. af den Kapital, som ved hvert Finansaars Afslutning opgøres som indestaaende i Statsbaneanlægene. Det siger altsaa sig selv, at under de nuværende Forhold vil der ikke være nogen Tantieme til Fordeling. Men da Statsbanedriften heldigvis i det indeværende Finansaar har vist en betydelig Fremgang mod i Fjor, tør vi haabe, at vi ere i Færd med atter at glide over i gunstigere økonomiske Tider, hvilket i Forbindelse med en Forhøjelse af Jern-